

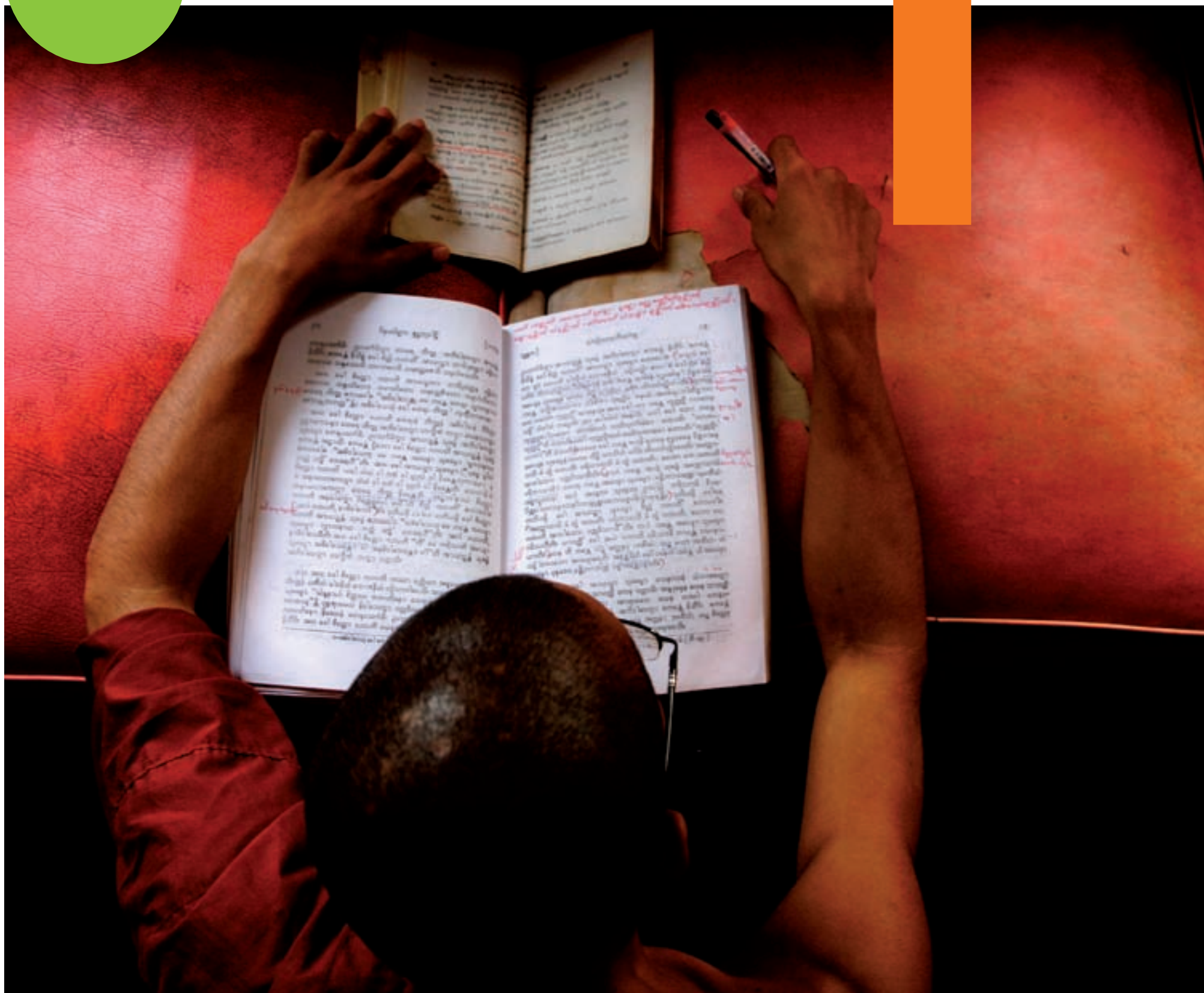
10 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ: 10 ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τετάρτη 5 Μαρτίου 2008
Αρ. φύλλου 220

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΩΤΟ

ΠΛΑΝΟ

10ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

7-16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ AUDIENCE AWARD

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ
SPONSORED BY

Το Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων (ΙΟΜ) ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ

Παρακολουθεί, μελετά και ερευνά τις εξελίξεις στο χώρο των ΜΜΕ σε θεσμικό, κοινωνικό, πολιτικό και τεχνικό επίπεδο. Εκπροσωπεί την Ελλάδα σε κοινοτικά προγράμματα (MEDIA) και ευρωπαϊκούς θεσμούς (EUROPEAN AUDIOVISUAL OBSERVATORY) και συντονίζει την αξιοποίηση των προγραμμάτων ενίσχυσης της οπτικοακουστικής βιομηχανίας.

Υποστηρίζει την οπτικοακουστική κοινότητα της χώρας

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΟΥ ΟΝΕΙΡΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΠΕΚΤΑΘΟΥΜΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ. ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΝΑ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ.

Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης – Εικόνες του 21ου αιώνα κλείνει φέτος τα δέκα του χρόνια. Πώς νιώθετε για τη διαδρομή της δεκαετίας που πέρασε;

Νιώθω έκπληξη και ικανοποίηση. Έκπληξη γιατί ξεκινώντας δεν ξέραμε απολύτως τίποτα, ήταν μια προσπάθεια που έγινε στα τυφλά και που υποκινήθηκε από την προσωπική μου αγάπη για το ντοκιμαντέρ. Πρόκειται για ένα κινηματογραφικό είδος που δεν ήταν ευπρόσιτο στο ελληνικό κοινό και υπήρχε πραγματικά μια ιδιαίτερη ανάγκη να υπάρξουν κι εδώ πηγές για εναλλακτική και παράλληλη ενημέρωση όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Επιθυμία μου ήταν να δημιουργήσω μια εκδήλωση η οποία θα φιλοξενούσε αξιόλογες παραγωγές που προσφέρουν εικόνες και απόψεις απ' όλη την υφήλιο και ταυτόχρονα να αποδείξω ότι το ντοκιμαντέρ είναι μέσο ψυχαγωγίας, ένα δημοφιλές κινηματογραφικό είδος. Ήθελα να ανατρέψω τις παλιομοδίτικες απόψεις που χαρακτηρίζουν το ντοκιμαντέρ ως ακαδημαϊκό, ως κάτι δύσκολο και απαιτητικό, που απαιτεί γνώσεις ή συγκεκριμένη πολιτική τοποθέτηση. Η ικανοποίηση λοιπόν έχει έρθει διότι αυτό αποδεικνύεται κάθε μέρα στη διάρκεια των προβολών του φεστιβάλ. Δεν έχει κανείς παρά να μπει σε μια αίθουσα και να κοιτάξει τα πρόσωπα των θεατών για να δει πως συμμετέχουν με χαμόγελα, δάκρυα, ενθουσιασμό, απογοήτευση, θυμό, όλα αυτά τα στοιχεία που εν τέλει υποκινούν και επιβραβεύουν τον δημιουργό.

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ – ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ ΠΙΟΡΤΑΣΕΙ ΤΑ ΔΕΚΑΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ, Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΙΛΑ ΣΤΟ «ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ» ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΙΑΣ ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

Τι έχει αλλάξει για το Φεστιβάλ αυτά τα δέκα χρόνια;

Από την πλευρά των θεατών η αύξηση έχει υπάρξει θεαματική. Είναι κατόρθωμα για ένα φεστιβάλ που πραγματοποιείται σε μια πόλη του μεγέθους της Θεσσαλονίκης να εξασφαλίζει πάνω από 35.000 θεατές, ιδίως γνωρίζοντας τα νούμερα αντίστοιχων φεστιβάλ. Με γοητεύει αυτό –είναι η επιβράβευση για τη δουλειά μας και η απόδειξη ότι το κοινό βρίσκεται στο πλευρό μας. Σήμερα το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης θεωρείται το τρίτο σημαντικότερο του είδους στην Ευρώπη και φιλοδοξώ, αν έχω την ευκαιρία και με βοηθήσουν οι συνθήκες, οι οποίες είναι σκληρές στην Ελλάδα, το φεστιβάλ να γίνει ακόμη καλύτερο. Οι δυνατότητες είναι απεριόριστες.

Προσωπικά, τι σας έχει κάνει μεγαλύτερη εντύπωση;

Θυμάμαι μια φορά, πρέπει να ήταν το 1999, την πρώτη χρονιά του Φεστιβάλ, που παρουσιάζαμε ένα σκηνοθέτη στο κοινό. Προσπαθούσαμε να προκαλέσουμε τη συμμετοχή των θεατών και δεν υπήρχε καμία αντίδραση, δε σκηνώνταν ούτε ένα χέρι, δεν άνοιγε κανείς το στόμα του, και αυτό με φόβιζε, δεν μπορούσα να το ερμηνεύσω. Αυτό έχει αλλάξει άρδην, το κοινό του Φεστιβάλ είναι ζωντανό, με περιέργεια και όρεξη για γνώση, ενδιαφέρεται να μάθει τι υποκινεί το σκηνοθέτη, ποια είναι η αλήθεια, γιατί συμβαίνει κάτι και όχι κάτι άλλο. Αυτοί οι άνθρωποι θα γίνουν καλύτεροι άνθρωποι, νομίζω είναι ήδη καλύτεροι άνθρωποι. Ο ενημερωμένος πολίτης, είναι σίγουρα ένας καλύτερος πολίτης.

Γίνεται ολοένα και πιο εμφανής η παρουσία του πολιτικού ντοκιμαντέρ. Φέτος, μάλιστα, το Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής–Αργυρή Άρκτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου κέρδισε το *Standard Operating Procedure*, ενώ ακόμα και στα Όσκαρ οι περισσότερες υποψηφιότητες είναι πολιτικά ντοκιμαντέρ – ανάμεσά τους και το *Operation Homecoming* που θα προβληθεί στο 10ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Τι πιστεύετε για τη σχέση πολιτικής και σινεμά;

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ελέγχονται πλήρως από οργανισμούς, οι οποίοι δεν έχουν σχέση με τον τομέα της ενημέρωσης, αλλά με εκείνον του εμπορίου και του κέρδους. Δε γίνεται λοιπόν να μην αντιμετωπίσεις αυτού του είδους την ενημέρωση με σκεπτικισμό. Συχνά είναι μεθοδευμένη, αλλοιωμένη και προσαρμοσμένη στα συμφέροντα των ισχυόντων. Σήμερα όμως ο κόσμος έχει αλλάξει. Παρατηρούμε τα πάντα και αμφισβητούμε. Ο μέσος άνθρωπος θέλει να ξέρει περισσότερα, να είναι κυρίαρχος της ύπαρξής του πάνω στη γη. Το ντοκιμαντέρ δίνει αυτή τη δυνατότητα, είναι μια πολιτική πράξη και μια έκφραση δημοκρατίας, επιτρέπει στο θεατή να διαμορφώσει τη δική του προσωπική άποψη. Και η πολιτική ευθύνη του ντοκιμαντερίστα είναι να καλλιεργήσει τη συνείδηση στο συνάνθρωπό του σχετικά με την ανθρωπινή και ζωική ύπαρξη πάνω σ' αυτή τη γη.

Φέτος, κεντρικό θέμα του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ είναι ο φασισμός, παίρνοντας ως αφορμή την επέτειο της «Νύχτας των Σπασμένων Κρυστάλλων». Για ποιο λόγο κρίνατε επιτακτική την ανάγκη να γίνει αυτό το αφιέρωμα; Τι αντιστοιχία μπορείτε να κάνετε με το σήμερα – πού εντοπίζεται ο φασισμός σήμερα;

Ο φασισμός δεν έχει πάψει να υφίσταται, παρά τις διαφορετικές του εκφάνσεις και μορφές –ακόμα κι αν δεν είναι πάντα εμφανής, αναδύεται κάθε τόσο απανταχού της γης. Άρα, πρόκειται είτε για στοιχείο του ανθρωπίνου χαρακτήρα είτε για κάτι που έχει τις ρίζες του στην κουλτούρα που έχει επικρατήσει. Έχουμε συνηθίσει να κατηγορούμε τα ολοκληρωτικά συστήματα, αλλά όταν «περίφημες» δημοκρατίες όπως των Ηνωμένων Πολιτειών συντηρούν αυτή τη στιγμή κάτεργα όπως το Γκουαντάναμο και δεν υπάρχει αντίδραση από πουθενά, αυτό είναι τρομακτικό. Γιατί αποδεικνύεται ότι οι αρχές της δημοκρατίας καταλήγουν ένα πρόσχημα. Πού είναι η δημοκρατία; Τι είναι η δημοκρατία όταν κανείς δεν μπορεί να φερθεί έστω δίκαια στο συνάνθρωπό του; Ποιες αξίες μας έχουν απομείνει; Προστατεύουμε κι ενισχύουμε πλέον μόνο τα προσωπικά μας συμφέροντα. Με ενοχλεί πολύ αυτή η αδιαφορία και η απάθεια που συνεπάγεται.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΪΠΙΔΗΣ

LEON & PARTNERS

Γεμάτη περιεχόμενο!

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

Τεύχος 4199 - 13.000 € - 13.000 € - 13.000 €

ΑΘΗΝΑ, ΣΠΙΤΑΚΙ 24 - ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΥΝΤΑΚΤΗΡΙΟΥ 2000

© 2000

www.kathimerini.gr

ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

06

Τι έχει να προσφέρει το φεινό πρόγραμμα του Φεστιβάλ; Ποιες είναι οι πιο δυνατές ταινίες που δε θα έπρεπε να χάσει κανείς; Το αφιέρωμα στο φασισμό σίγουρα κατέχει ξεχωριστή θέση φέτος στο πρόγραμμα και, πέρα από τις ταινίες, ιδιόζουσα σημασία έχει η ημερίδα που θα το συνοδεύσει. Όπως και η ημερίδα για την εναλλακτική καλλιέργεια –πιστεύω πολύ στη συγκεκριμένη αγροτική μέθοδο, αλλά κι εκείνη για τον εθελοντισμό. Φυσικά, υπάρχει το αφιέρωμα στους Μπέρλιντζερ και Σινόφσκι, των δυο Αμερικανών που εξελίσσουν το direct cinema με τον προσωπικό τους τρόπο, αλλά και στον Φινλανδό Άρτο Χάλονεν, ο οποίος έχει συνεισφέρει στην εξαιρετική κληρονομιά του είδους του ντοκιμαντέρ από τη Σκανδιναβία. Είναι χαρά για μας που θα είναι εδώ με το έργο τους. Επιπλέον, υπάρχει και το αφιέρωμα στην *Εμπόλεμη Ζώνη* του Σωτήρη Δανέζη, με τα συγκλονιστικά ρεπορτάζ του. Όλοι οι τιμώμενοι σκηνοθέτες του Φεστιβάλ είναι άνθρωποι που αφιερώνουν χρόνο, προσπάθεια και μόχθο για να καταγράψουν πράγματα που έχουμε ανάγκη να προσεγγίσουμε. Γι' αυτό και τους εκτιμώ απεριόριστα.

Ο ΜΕΣΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ, ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΓΗ. ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΔΙΝΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ, ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΣΤΟ ΘΕΑΤΗ ΝΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΠΟΨΗ.

Δέχετε πιέσεις όσον αφορά στην επιλογή και την κατάταξη ταινιών;

Το Φεστιβάλ είναι διεθνές –δεν πιστεύω σε εθνικότητες και ταυτότητες. Είμαστε μια μικρή οικογένεια πάνω σε ένα μικρό πλανήτη. Ξεκινήσαμε ένα διεθνές φεστιβάλ γιατί θέλαμε να ανοίξουμε παράθυρα προς κάθε γωνιά του πλανήτη, αλλά και για να βλέπουν οι άλλοι εμάς. Στην αρχή, η ελληνική παραγωγή ήταν μικρότερη από τώρα. Ίσως το φεστιβάλ να έχει παράσχει κάποιο έναυσμα, ίσως οι νέες τεχνολογίες να έχουν ευνοήσει την αύξηση της παραγωγής. Είχαμε φτάσει σε σημείο όμως να υπερτερεί το ελληνικό περιεχόμενο στο πρόγραμμα του φεστιβάλ και να δημιουργείται μια δυσαρμονία. Αυτό επηρέαζε το χαρακτήρα του φεστιβάλ. Η ουσία όμως είναι πως δεν είναι προς το συμφέρον των ελλήνων σκηνοθετών να παρουσιάζονται όλες οι ταινίες της χρονιάς, απλά για να ικανοποιηθούν ενδεχομένως κάποιες ματαιοδοξίες.

Το φεστιβάλ για να προκόψει πρέπει να έχει μια πειστικότητα και μια αξιοπιστία. Αυτά τα στοιχεία είναι δική μου υποχρέωση να τα τιμώ. Υπάρχει ο κανονισμός, και όταν τον υπογράφει κανείς αποδέχεται τους όρους του. Κάθε χρόνο αντιμετωπίζουμε φωνές, θυμούς και πιέσεις. Ζούμε σε μια ανταγωνιστική κοινωνία στην οποία διαγωνιζόμαστε ανά πάσα στιγμή, και η ίδια η φύση του Φεστιβάλ προτρέπει την άμιλλα –αλλά όχι δίχως κανένα κριτήριο.

Ποιες είναι οι προβλέψεις σας για το μέλλον του ντοκιμαντέρ;

Θετικές. Πιστεύω ότι οδεύουμε προς το καλύτερο όσον αφορά την ενημέρωση και την επικοινωνία με το θεατή. Τα τηλεοπτικά κανάλια έχουν αφομοιώσει στα προγράμματά τους το ντοκιμαντέρ περισσότερο από ποτέ. Το μεγάλο μου όνειρο είναι να μπορέσουμε να επεκταθούμε μέσα από την τηλεόραση. Να παρουσιάζεται

το πρόγραμμα στις αίθουσες και ταυτόχρονα να μεταδίδεται στον αέρα και να είναι προσβάσιμο σε όλη τη χώρα. Πιστεύω, κάπως ρομαντικά ίσως, ότι ζούμε σε έναν πολύ μικρό πλανήτη, τώρα πιο μικρότερο από ποτέ, με το Ίντερνετ, τις καλωδιακές και τις δορυφορικές διασυνδέσεις. Η τεχνολογία έχει μειώσει τις αποστάσεις και το ντοκιμαντέρ αποτελεί μια από τις σημαντικότερες γέφυρές μας με τον υπόλοιπο κόσμο.

ΕΡΤ3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΡΙΑ

στηρίζει
τον πολιτισμό

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

10 ΧΡΟΝΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

8

ΤΟ 1999 Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ – ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΪΠΙΔΗΣ, ΣΕ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΕΓΡΑΦΕ: «Ο ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΣΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ. ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΤΡΟΠΟΥΣ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΣΕΙ, ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΗΣΕΙ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΖΟΤΑΝ ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΟΥ [...] ΣΗΜΕΡΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΟΗΤΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ».

Δέκα χρόνια αργότερα κι έχοντας παρακολουθήσει διαφορετικά πρίσματα της πραγματικότητας μέσα από εκατοντάδες προβολές, αντιλαμβάνεται κανείς ότι η «πραγματικότητα» αναδιπλώνεται και πολλαπλασιάζεται καμιά φορά με ακόμη πιο ενδιαφέροντες τρόπους από τη φαντασία. Ο κόσμος που μεγθύνεται και σμικραίνει σαν παιχνίδι μέσα από το νου του δημιουργού, όχι μόνο γοητεύει, αλλά και συγκλονίζει.

Αποσυναρμολογώντας αυτά τα δέκα χρόνια και ανασκευάζοντας την ιστορική διαδρομή, διακρίνεται από την αρχή ο σχεδιασμός ως προς τους θεματικούς άξονες, ο καθορισμός του χαρακτήρα του, αλλά και η στόχευση του ρόλου του.

Το Φεστιβάλ ήταν από την αρχή φτιαγμένο τόσο για το κοινό, με προβολές απ' όλο τον κόσμο, με αφιερώματα, με ημερίδες που πλαισίωναν τους προβληματισμούς που παρουσιάζονταν, όσο και για τους δημιουργούς –διοργανώνοντας pitching forums, διεθνείς αγορές και στη συνέχεια εγκαθιδρύοντας διαγωνιστικά τμήματα και βραβεία.

Κάθε χρόνο υπάρχει ένας κεντρικός θεματικός πυρήνας με χαρακτήρα παγκόσμιο και ουμανιστικό, υπογραμμίζοντας την πολιτική διάσταση της εικόνας και καλλιερμώντας τη συνείδηση του κοινού.

Η επιτυχία ενός θεσμού δεν σημειώνεται μόνο με αριθμούς. Το μέγεθός του όμως μπορεί να αποδοθεί κάπως έτσι: ενδεικτικά αναφέρεται ότι πέρυσι οι θεατές άγγιξαν τους 35.000, φιλοξενήθηκαν 236 ταινίες, παρευρέθησαν 694 καλεσμένοι εκ των οποίων οι 175 ήταν από το εξωτερικό, ενώ στην αγορά υπήρχαν 480 ταινίες και 56 αγοραστές.

Στα δέκα χρόνια που πέρασαν υπήρχαν δυσκολίες, έγιναν ζυμώσεις, δόθηκαν λύσεις, υπήρξε πίστη και αφοσίωση σε μία ιδέα: πως η πραγματικότητα όχι μόνο γοητεύει, αλλά υπερβαίνει και τη φαντασία –όπως είχε πρωτοπεί και ο Ντοστογιέφσκι. Το «κλισέ» του αυτό μετατράπηκε σε βίωμα για δέκα μέρες μέσα στο χρόνο. Και αυτή την πραγματικότητα τη ζούμε με εξαιρετική χαρά όλοι οι θεατές ως πολίτες του κόσμου.

1999

Το πρώτο φεστιβάλ ντοκιμαντέρ ανοίγει τις πόρτες του στο κοινό με την προβολή της *Ιστορίας του Ανέμου* την ημέρα των εγκαίνιων. Η πρώτη ταινία του φεστιβάλ είναι και η τελευταία του Ολλανδού **Γιόρι Ίβενς**, πρωτεργάτη του ευρωπαϊκού ντοκιμαντέρ, και επιλέγεται στο πλαίσιο εορτασμού των 101 χρόνων από τη γέννησή του.

Το 1999, δύο είναι οι χώροι που φιλοξενούν τις προβολές του φεστιβάλ: το Ολύμπιον και το Ινστιτούτο Γκαίτε ενώ οι καθορισμένες ενότητες αποδεικνύουν εξ αρχής το φάσμα του σχεδιασμού και την ποικιλία των θεμάτων: «Όψεις του Κόσμου», «Ανθολογία: Ελληνικά Ντοκιμαντέρ», «Πορτρέτα: Ανθρώπινες Διαδρομές», η «Καταγραφή της Μνήμης», «Μουσική μέσα από το φακό», και «Στα όρια του έρωτα: Το τέλος της δεκαετίας του '90».

Ο κόσμος γεμίζει τις αίθουσες δείχνοντας ιδιαίτερη προτίμηση στο μουσικό ντοκιμαντέρ αλλά και εξαιρετικές αντοχές: σημειώνεται η κατάμεστη αίθουσα του Ολύμπιον στις 4 πρωί στο πλαίσιο του «νυχτερινού μαραθώνιου».

Από τις πρώτες αυτές 7 ημέρες θυμόμαστε την τηλεδιάσκεψη με τον **Νόαμ Τσόμσκι**, όπου περισσότεροι από 400 άνθρωποι μαζεύτηκαν για ν' ακούσουν τον διαπρεπή Αμερικανό γλωσσολόγο και στοχαστή να αναλύει τον ρόλο της τεχνολογίας στον οπτικοακουστικό χώρο.

1 ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εκδότης: Δέσποινα Μουζάκη • Διευθυντής: Γιώργος Τούλας • Αρχισυντάκτρια: Τζένη Παυλίδου
Συντάκτες Τεύχους: Αλεξάνδρα Αθανασιάδου, Γκέλυ Μαδεμλή, Λίλυ Παπαγιάννη, Έλενα Χρηστοπούλου

Παραγωγή: Μουγκός - Έντυπη επικοινωνία
Επικοινωνία: protoplano@filmfestival.gr

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΝΕΟΛΑΙΑΣ

10^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης
Εικόνες του 21ου αιώνα (7-16 Μαρτίου 2008)

Ο ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΝΕΟΛΑΙΑΣ

στηρίζει το σημείο όπου ο πολιτισμός συναντά την ενημέρωση
και η πληροφόρηση την 7η τέχνη του κινηματογράφου:

Αφιέρωμα στο έργο του διακεκριμένου δημοσιογράφου
και ντοκιμαντερίστα, Σωτήρη Δανέζη

ΣΩΤΗΡΗΣ ΔΑΝΕΖΗΣ

SOTIRIS DANEZIS

Πιστή φίλη του Φεστιβάλ, η σκηνοθέτις Μόνικα Τρόιτ

Ο τιμώμενος του 6ου Φεστιβάλ Στέφαν Γαρλ με το Θόδωρο Αγγελόπουλο

Ο Άλμπερτ Μείζελς, τιμώμενος σκηνοθέτης του 3ου Φεστιβάλ

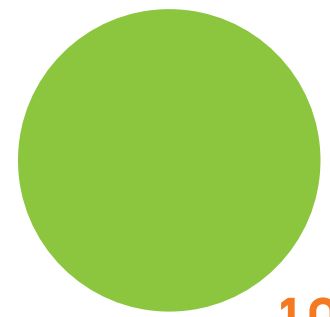
Ξεχωρίζει επίσης το αφιέρωμα στο βραβευμένο σκηνοθέτη –στο χώρο του ντοκιμαντέρ, αλλά και του θεάτρου– **Δημήτρη Μαυρίκιο**. Ακολουθώντας το απόφθεγμα του Παβέζε: «*Τα πράγματα δεν τα βλέπει κανείς την πρώτη φορά, αλλά πάντα τη δεύτερη. Τότε τα ανακαλύπτει και, ταυτόχρονα, τα θυμάται*», όπως γράφει ο Αχιλλέας Κυριακίδης σε παρουσίαση για τον Μαυρίκιο, ο σκηνοθέτης μας οδηγεί –μεταξύ άλλων «τόπων»– στην Κάτω Καλαβρία (το γνωστό «*andra mu raei*», καταγράφεται εκεί για πρώτη φορά στο φακό), στον εορτασμό της Μ. Εβδομάδας σε χώρες της Μεσογείου, στη Σπιναλόγκα, στα Κάστρα της Θεσσαλονίκης, στην Εγνατία Οδό.

Ο Πίτερ Γουνιτόνικ και ο Δημήτρης Εϊπίδης στη ζωντανή τηλεδιάσκεψη με τον Νόαμ Τσόμσκι

2000

Η πετυχημένη ιδέα της τηλεδιάσκεψης εφαρμόζεται ξανά με πρωταγωνιστή αυτή τη φορά τον **Μιχάλη Δερτούζο**, έλληνα καθηγητή στο MIT, ο οποίος αναπτύσσει το θέμα «Εξελίξεις που θα επιφέρει στη σύγχρονη κοινωνία η Πληροφοριακή Επανάσταση». Το κοινό κατακλύζει ξανά το Ολύμπιον. Αποδίδεται τιμητικό βραβείο στον **Γιόχαν βαν ντερ Κόικεν**, τον σημαντικότερο της τρίτης γενιάς ολλανδών κινηματογραφιστών, συνεχίζοντας τον ολλανδικό κύκλο που άνοιξε την προηγούμενη χρονιά με τον Γιόρι Ίβενς. Πολλοί, βγαίνοντας από την κινηματογραφική αίθουσα, αφηγούνται τον τρόπο γραφής του στο *Μεγάλο Ταξίδι*, αυτή την αυτοβιογραφική ιστορία, που ουσιαστικά αποτελεί την πορεία του προς το θάνατο: τη ρυθμική κίνηση και τους ήχους που γίνονται ολοένα και πιο αργοί μέχρι φωστού κάθε κίνηση σταματά και βλέπουμε σε close up το εσωτερικό ενός φλιτζανιού.

10

Μυσούμαστε στο *cinéma vérité*, θεμέλιο λίθο στην ιστορία του ντοκιμαντέρ μέσα από το έργο του **Πίτερ Γουνιτόνικ**, «*Cinéma Vérité: the defining moment*». Στην ταινία του Καναδού σκηνοθέτη εμφανίζονται σε συνεντεύξεις όλοι οι σημαντικοί εκπρόσωποι του κινήματος που άνθισε ιδίως στη Β. Αμερική από το 1958-1962 –Jean Rouch, Robert Drew, Richard Leacock, Donn Pennebaker, Frederick Wiseman.

Ξεχωρίζουμε επίσης τις ταινίες των Tony Gatlif, Μενέλαου Καραμαγγιώλη και Νίκου Αναγνωστάκη που αναφέρονται στη ζωή της φυλής των Ρομ, δίνοντας φως στο περιθώριο.

2001

Ο **πόλεμος της Γιουγκοσλαβίας** είναι ακόμη νωπός στην ιστορία των Βαλκανίων και το φεστιβάλ αφιερώνει τον θεματικό του πυρήνα σε αυτόν, με ντοκιμαντέρ που αποτυπώνουν όλο το φάσμα των αντιδράσεων, από την ελπιδοφόρο δράση μέχρι τις διαδηλώσεις, την απόγνωση και την προσφυγιά. Τη χρονιά αυτή εγκαινιάζεται και η νέα ενότητα «Habitat», η οποία επικεντρώνεται στη σχέση της κοινωνίας με το περιβάλλον.

Απονέμονται τιμητικά βραβεία στους αδερφούς **Μείζελς, Ντέιβιντ και Άλμπερτ**, πρωτοπόρους του *direct cinema*: τα δύο αδέρφια είναι από τους πρώτους που δεν χρησιμοποιούν σενάριο, σκηνικά, αφηγητή ή συνεντεύξεις.

Τη χρονιά αυτή τιμάται και ο ντοκιμαντερίστας **Λευτέρης Ξανθόπουλος**, «ο σκηνοθέτης-ποιητής που θα μπορούσε να είναι και ζωγράφος». Στο αφιέρωμά του συναντάμε την τριλογία του για την μετανάστευση (*Ελληνική Κοινότητα της Χαϊδεληβέργης, Ο Γιώργος από τα Σωτηριάτικα και Στα Τουρκοβούνια*), καθώς και την προβολή ταινιών του πάνω στη ζωή και το έργο κορυφαίων ελλήνων δημιουργών που επηρέασαν την πνευματική ζωή του τόπου –ξεχωρίζει η μελέτη του Ξανθόπουλου στο Μίλτο Σαχτούρη με τον οποίο ο ασχολήθηκε επισταμένα επί μία εικοσαετία, προσπαθώντας πάντα να «οπτικοποιήσει ένα ποίημα χωρίς να το προδώσει».

Οι μετα-κινήσεις σου στο φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ

Επίσημος Χορηγός Μετακίνησης 10ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

Το φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ ξεκινά! Για δέκα μέρες η πόλη θα ζήσει στους ρυθμούς της 10ης διοργάνωσης. Εικόνες του κόσμου, που θα μας βγάλουν για λίγο από την καθημερινότητα της επανάληψης, ανοίγοντας το βλέμμα μας στον κόσμο, μας περιμένουν. Ο ασφαλέστερος τρόπος για να μη χαθούμε στις διαδρομές του κόσμου και του δεκαήμερου είναι να ακολουθήσουμε ένα μοντέλο της OPEL SINIS, ένα από όλα όσα θα κυκλοφορούν ανάμεσα μας τις επόμενες μέρες βοηθώντας στη μετακίνηση των καλεσμένων του φεστιβάλ. Πέντε στάσεις αυτής της διαδρομής. Τα μέρη που πρέπει να τραβήξουμε χειρόφρενο!

Στάση πρώτη: Λιμάνι, αίθουσα Τζον Κασσαβέτης. Η μουσική στο Ντοκιμαντέρ, Επικίνδυνες αποστολές, Φύση. Οι δημιουργοί θα είναι εκεί τα πρωινά και τα μεσημέρια για να τους γνωρίσουμε.

Στάση δεύτερη: Πλατεία Αριστοτέλους, Ολύμπιον. Η καρδιά του Φεστιβάλ. Στις δύο αίθουσες του θα παρελάσουν οι καλύτερες στιγμές του Φεστιβάλ.

Στάση τρίτη: Πλατεία Αριστοτέλους, Ηλέκτρα Παλάς. Εδώ είναι η χαρά του φεστιβαλιστή. Οι σκηνοθέτες, οι κριτικοί, οι δημοσιογράφοι, τα παρασκήνια. Μη λείψεις!

Στάση τέταρτη: Σαντέ. Πάρτι λήξης. Με dj Cayetano. Την Κυριακή 16/3.

Στάση πέμπτη: Λιμάνι. Την καθαρά Δευτέρα, γιορτάζουμε τα κούλουμα και τα γενέθλια του Φεστιβάλ με τις μουσικές του Λεωνίδα Αντωνόπουλου.

Οδηγώντας το Opel της αρεσκείας σου, από την Opel Sinis, μπες στο ρυθμό του Φεστιβάλ.

SINIS

...όπως λέμε Opel

• Αγίου Γεωργίου, Πατριαρχικό Πυλαίος (Περιοχή ΙΚΕΑ), Θεσ/νίκη, Τ: 2310 477 100 - 7 • 4,5 κλμ. Εθν. Οδού Θεσ/νίκης - Καβάλας (στροφή Ωραιόκαστρου), Τ: 2310 68 68 60 - 1 • Εθν. Αντίστασης 16, Θεσ/νίκη, Τ: 2310 451 821/451 609 • S MOTORS ΕΠΕ, 3ο κλμ. Θεσ/νίκης-Θέρμης, Θεσ/νίκη, Τ: 2310 471 556 • Παπαναστασίου 56, Θεσ/νίκη, Τ: 2310 918 461 • 4ο κλμ. Ν. Μουδωνιάν - Νικήτης, Τ: 23730 91 930

2002

Για τη χρονιά αυτή οι εφημερίδες γράφουν «ντοκιμαντέρ που γαργαλάνε». Σίγουρα πάντως προκαλούν –όχι απαραίτητα μόνο την τρέχουσα ηθική, αλλά και τη σκέψη μας. Μεταμεσονύχτιες ταινίες υπό τον γενικό τίτλο «Diversions», με πρωταγωνίστριες ακτιβίστριες τραβεστί, με χειρουργούς που μας μεταμορφώνουν πάνω στα τραπέζια τους, με το θέμα της ταυτότητας στο προσκήνιο. Αφιέρωμα σε ταινίες της **Μόνικα Τρόιτ**, η οποία επικεντρώνεται και αυτή στο θέμα της ταυτότητας και δη της σεξουαλικής, ανιχνεύοντας τα όρια της μέσα από τις ερωτικές συμπεριφορές διαφορετικών γυναικών. Αναδρομική παρουσίαση, με έκθεση φωτογραφίας αλλά και ταινιών, του παγκοσμίου φήμης αμερικανού φωτογράφου **Μπρους Γουέμπερ** –αντιπροσωπευτικότερου εκπροσώπου της φωτογραφίας ανδρικού γυμνού.

Ο **Στέφαν Γιαρλ** απευθύνεται στο ακροατήριο κατά τη διάρκεια του **Masterclass** που παρέδωσε

Και τέλος, τιμητικό αφιέρωμα στον **Βέρνερ Χέρτζογκ** –έναν από τους εκφραστές του Νέου Γερμανικού Κινηματογράφου μαζί με τους Βιμ Βέντερς, Ράινερ Βέρνερ Φασμίντερ, Μαργκαρέτ φον Τρότα– με την προβολή τριών θεματικά ετερογενών ντοκιμαντέρ που αποδεικνύουν το πολύπλευρο ταλέντο του: με το *Fata Morgana* (1970), τη *Χώρα της σιωπής* και του *Σκότους* (1971) και το *Ο καλύτερος μου εχθρός: Κλάους Κίνσκι* (1999).

12

2003

Το Φεστιβάλ αναπτύσσεται και σπάει το φράγμα της εβδομάδας. Από εδώ και στο εξής διαρκεί 10 μέρες. Αυτή τη χρονιά ιδρύεται και το διαγωνιστικό τμήμα για ελληνικά ντοκιμαντέρ.

Συγκρατούμε τα ονόματα του **Νικολά Φιλίμπερ**, και των ταινιών του *La pays de sourds*, *La Ville Louvre*, *Un Animal, deux Animaux*. Ο βραβευμένος ντοκιμαντερίστας, κινούμενος με ευκολία μεταξύ των άκρων –σιωπής και θορύβου, φωτός και σκιάς– μας εξηγεί πως «τα ντοκιμαντέρ δεν χρειάζεται να είναι διδακτικά» και μετατοπίζει το κέντρο βάρους στη διαδικασία και όχι στο τελικό μήνυμα ή αποτέλεσμα.

Από την έκθεση φωτογραφίας του **Αντρές Σεράνο**, «Μια ιστορία του σεξ»

• PROJECTORS • VIDEO WALLS • ΘΕΩΝΕΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ • PLASMA TV • ΠΑΡΑΓΩΓΗ & ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑΣ
• ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ • ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ • ΗΧΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Alpha Vision
Οπτικοακουστικά Συστήματα

Φιλιππου 8, 55535 Πυλαία Θεσσαλονίκη
Tel: 2310 326648 Fax: 2310 330584 Email: info@alphavision.gr

www.AlphaVision.gr

Πρωτοεμφανίζονται επί ελληνικού εδάφους και πριν ακόμη ξεκινήσει το κύμα αμφισβήτησης ταινίες του **Μάικλ Μουρ**. Θέμα τους τι άλλο; Η Αμερική των πολυεθνικών, των όπλων, των στημένων κόλπων –ό,τι κι αν αυτό συνεπάγεται.

Διοργανώνεται ένα μικρό αφιέρωμα στο έργο τριών ελλήνων ντοκιμαντεριστών, **στους Γιάννη Σμαραγδή, Μαίρη Χατζημιχάλη Παπαλιού και Απόστολο Κρυωνά**, των οποίων οι ταινίες αν και είχαν παρουσιαστεί στην τηλεόραση δεν είχαν προβληθεί ποτέ στη μεγάλη οθόνη, ενώ τα «Σύγχρονα Θέματα» επικεντρώνονται στο χάρτη της **Παλαισιότητας** αναδιπλώνοντας με σύγχρονες παραγωγές την πραγματικότητα του πολέμου μέσα από το βλέμμα των παιδιών.

2004

Είναι η χρονιά που το Φεστιβάλ απλώνεται και στους χώρους του λιμανιού, στις αίθουσες Τορνές και Κασσαβέτης όπως και η χρονιά των αφιερωμάτων. Σημειώνουμε τέσσερα: Αφιέρωμα στον **Στέφαν Γιαρλ**, τον 64χρονο Σουηδό κινηματογραφιστή με προβολή δέκα ντοκιμαντέρ του. Ο Γιαρλ ήταν άνθρωπος της γενιάς του '68, ανατρεπτικός και στρατευμένος με το βλέμμα του στραμμένο στον κοινό άνθρωπο και στον άνθρωπο του περιθωρίου. Δήλωνε πως «ένα καλό έργο είναι αυτό που πηγαίνει ενάντια στο ρεύμα των καιρών του. Το έργο ενός κινηματογραφιστή είναι να λειτουργεί ως ιστορικός της εποχής του. Το να είσαι σύγχρονος σημαίνει πως δημιουργείς την εποχή σου, δεν την αναπαράγεις».

Αφιέρωμα σε δύο φίλους. Στον **Θόδωρο Αγγελόπουλο και στον Αμπάς Κιαροστάμι** με 7 ντοκιμαντέρ μικρού και μεσαίου μήκους για τον καθένα που έχουν γυρίσει συνάδελφοι, δημοσιογράφοι και κοντινά πρόσωπα των δύο σκηνοθετών για τους ίδιους και το έργο τους.

Αφιέρωμα στην **Χέντι Χόνιγκμαν**, την διακεκριμένη Ολλανδή ντοκιμαντερίστα, που γεννήθηκε στο Περού από γονείς που επιβίωσαν του Ολοκαυτώματος, ταξίδεψε κι έζησε σε διάφορες χώρες του κόσμου. Κύριο μοτίβο της

εργογραφίας της οι άνθρωποι που βρίσκονται σε εξορία: μετανάστες μουσικοί στο μετρό του Παρισιού, ηλικιωμένοι βραζιλιάνοι και κουβανοί εξόριστοι στο Ν. Τζέρσεϊ και ηθοποιοί, δημόσιοι υπάλληλοι, δάσκαλοι που αυτοεξορίζονται στις ατέλειωτες διαδρομές και γίνονται ταξιτζήδες στους δρόμους του Περού για να επιβιώσουν.

Η Μαργαρίτα Παπανδρέου, ο Δημήτρης Εϊπίδης και ο Στέλιος Κούλογλου στην Ημερίδα «Ανθρώπινα Δικαιώματα: Τα παιδιά»

1

Πολιτισμός
 > Οι πρώτοι χρήστες του όρου, του απέδιδαν μάλλον την σημασία της εκλεπτυσμένης συμπεριφοράς, της εξελικτικότητας του στόμου, της ευγενείας, και της απελευθέρωσης των ηθών. Αυτή η σύλληψη, αριστοκρατικής καταγωγής, περιείχε τη ιδέα της εξέλιξης του συνόλου προς το καλύτερο, και είχε ως κεντρική ιδέα έναν προοδευτικό πολιτισμό και μία πολιτισμένη και σπουδαστική Δύση.

GO
goculture.gr

ΜΟΣΧΟΦΙΛΕΡΟ ΜΠΟΥΤΑΡΗ

Τελειότητα: όταν η αρμονία συναντά την ισορροπία.
 Μοσχοφιλέρο Μπουτάρι. Αρμονία στο άρωμα, ισορροπία στη γεύση.
 Η τελειότητα μπορεί να είναι κρυμμένη ακόμη και σε ένα ποτήρι κρασί.

BOUTARI
 Η ΑΙΣΙΟΔΕΙΑ ΖΗΤΕΙ

www.boutari.gr

14

Ο Δημήτρης Εϊπίδης μαζί με την τιμώμενη του 9ου Φεστιβάλ Μπάρμπαρα Κοπλ

2005

Όλος ο κόσμος συζητά για τα *Τρία Δωμάτια* της Πίρχο Χονκασάλο, κατά πολλούς ένα από τα καλύτερα ντοκιμαντέρ που έχουν φιλοξενηθεί ποτέ στη Θεσσαλονίκη και μόλις την προηγούμενη χρονιά είχε βραβευθεί στη Βενετία. Η χρονιά της ανήκει –με την προβολή τεσσάρων ταινιών της. Διακρίνεται επίσης ο Καναδός ντοκιμαντερίστας και ποιητής Πιερ Περώ, ένας ακόμη βασικός εκπρόσωπος του σινέμα νερίτέ που πίστευε πως η σχέση μεταξύ αντικειμένου και ντοκιμαντερίστα διαμορφώνεται σε χρόνο ενεστώτα, χωρίς σκηνοθετημένα βλήματα.

Η χρονιά βέβαια δεν ανήκει μόνο στη Φινλανδή ντοκιμαντερίστα, αλλά και στο 12% του ελληνικού πληθυσμού, στους Μετανάστες. Προβάλλεται επιλογή ταινιών από το Φεστιβάλ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, που διοργανώνει ο οργανισμός Human Rights Watch της Νέας Υόρκης, ενώ πραγματοποιείται και ειδική μερίδα με θέμα την «**Μετανάστευση και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα**». Από τις επισημάνσεις των ομιλητών θυμόμαστε τη διατύπωση του κ. Εσδρά (Γενικού Διευθυντή του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης) πως η «μετανάστευση είναι φαινόμενο και όχι πρόβλημα» και πως «το πραγματικό πρόβλημα είναι η φτώχεια», όπως και τη διαπίστωση του σκηνοθέτη Κωνσταντίνου Γιάνναρη πως το θέμα των μεταναστών απουσιάζει από τα ελληνικά ντοκιμαντέρ, ή και τις σπάνιες φορές που παρουσιάζεται έχει ελάχιστη απήχηση στο κοινό.

Ο καθηγητής του MIT Μιχάλης Δερτούζος κατά την διάρκεια τηλεδιάσκεψης με θέμα «Εξελιξείς που θα επιφέρει στη σύγχρονη κοινωνία η Πληροφορική Επανάσταση»

Οι εθελοντές του 9ου Φεστιβάλ μαζί με τη Διευθύντρια του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Δέσποινα Μουζάκη και τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, Δημήτρη Εϊπίδη

ΑΓΟΝΗ
ΓΡΑΜΜΗ
ΓΟΝΙΜΗ
2η Χρονιά

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΜΕΤΑΣΧΟΡΗΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΣΧΟΡΗΓΟΣ

14 Νησιά • 3 Χωριά
Φεβρουάριος • Μάρτιος • Απρίλιος

Συναυλίες • Θέατρο • Ποίηση • Εργαστήρια • Προβολές • Κουκλοθέατρο • Εθνογραφία

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ

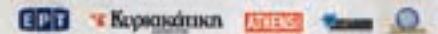
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

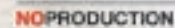
ΚΟΡΡΑΥ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΣ

ΠΡΟΔΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

2006

Το κεντρικό θέμα στη σκηνή των ντοκιμαντέρ είναι η **Παγκοσμιοποίηση**. Σε αυτό το πλαίσιο, οι μουσώνες φέρνουν κοντά μας όχι μόνο τις στερεότυπες πληθωρικές εικόνες μιας Ινδίας με χρώμα, φολκλόρ και μπαχάρια, αλλά και μία σπάνια προσωπικότητα, την **Βανιάνα Σίβα**, που αγωνίζεται ενάντια στις πολυεθνικές της βιοτεχνολογίας, ενώ ως **ιμώμενο πρόσωπο** προσκαλείται η **Κιμ Λοντζινότο**, με βραβευμένες παραγωγές στο Channel 4 και με έντονο προβληματισμό γύρω από τη θέση της γυναίκας στον κόσμο. Χαρακτηριστική η δήλωσή της «μου αρέσει όχι απλώς να δείχνω τις κακές συνθήκες, αλλά να κινηματογραφώ την εξέλιξη των αλλαγών που συμβαίνουν. [...] χρειάζεται μόνο μία γενιά από μάνα σε κόρη για να καλύτερευσει αισθητά η θέση της γυναίκας».

Από την ελληνική πλευρά, ιμώμενο πρόσωπο επιλέγεται ο **Γιώργος Αυγερόπουλος** για τον «Εξάντα» που ξεκίνησε το 2000 κι έχει αποσπάσει τέσσερις φορές το πρώτο βραβείο καλύτερου ρεπορτάζ και τηλεοπτικού ντοκιμαντέρ. Από συνέντευξή του κρατάμε τα λόγια: «είναι νόμος της φυσικής ότι όπου υπάρχει δράση, υπάρχει και η αντίδραση. Επομένως, όταν υπάρχουν τηλεοπτικά σκουπίδια εκεί δημιουργείται η ανάγκη να καλυφθεί ένα διαφορετικό μερίδιο κοινού».

Ξεχωρίζει το αφιέρωμα στην **Πολιτική της Βίας**, το οποίο αγγίζει μέσα από πέντε ντοκιμαντέρ τις πτυχές των ανθρώπινων τραγωδιών που κρύβονται πίσω από τους τίτλους ειδήσεων: μία γυναίκα που συλλέγει αποδεικτικά στοιχεία για τα εγκλήματα στην Τσετσενία, οι αναμνήσεις των παιδιών από την επίθεση στο δημοτικό σχολείο του Μπεσλάν, τα αποτελέσματα στις σχέσεις Παλαιστίνιων και Ισραηλινών, μετά από μία έκρηξη βόμβας. Στο πλαίσιο του αφιερώματος «**Σκανδιναβικά Ντοκιμαντέρ**», ο **Δανός Γιον Μπανγκ Κάρλσεν** πραγματοποιεί masterclass με τίτλο «Πώς να εφεύρετε την πραγματικότητα», μια μοναδική παρουσίαση της ιδιαίτερης σκηνοθετικής του μεθόδου.

2007

Στο προσκήνιο τα παιδιά και τα γιγαντιαία προβλήματα που αναγκάζονται να αντιμετωπίσουν. Σύνθημα του 2007 είναι το «Παγκόσμια σκέψη, Τοπική Δράση», ενώ οι προσκεκλημένοι **Μπάρμπαρα Κοπλ**, **Τζούλια Ράιχαρτ** και **Στίβεν Μπόγκναρ** αποκαλύπτουν πως φτιάχνουν –αργά και επίμονα– το παζλ της αθέατης Αμερικής που συνδικαλίζεται, αντιπολιτεύεται και μπορεί να λειτουργεί ανεξάρτητα.

Στα masterclasses, ο πολυσιδηός και πολυβραβευμένος **Τζον Άλπερτ** (ιδρυτής και διευθυντής του πρότυπου ανεξάρτητου τηλεοπτικού δικτύου DCTV) θέτει το ζήτημα της ηθικής του ντοκιμαντέρ, ενώ η σκηνοθέτιδα **Τζένιφερ Φοξ** αποκαλύπτει τα μυστικά δημιουργίας ενός αυτοβιογραφικού ντοκιμαντέρ. Το κεντρικό θεματικό αφιέρωμα **Κλωνισμένη Αθωότητα** περιέχει ντοκιμαντέρ που ξεκινούν από τη μία γωνιά του χάρτιν και καταλήγουν στην άλλη, αποτυπώνοντας δυστυχώς πως ο πόνος και η αδικία όχι μόνο δε γνωρίζουν σύνορα, αλλά ούτε και ηλικίες. Παιδιά που χρειάζεται να έρθουν αντιμέτωπα με την κοινωνική αδικία, που βρίσκονται στους δρόμους, που υπομένουν χρόνια νοσήματα, που βρίσκουν λύσεις εκεί που οι μεγάλοι διακρίνουν αδιέξοδα.

Το σκληρό αλλά εξαιρετικά ενδιαφέρον αυτό θεματικό ενδιαφέρον πλαισιώνεται από την αντίστοιχη ημερίδα με κεντρική ομιλήτρια τη διπλά βραβευμένη με Όσκαρ **Τζούλια Ράιχαρτ**, όπως και από μία διάλεξη της ακαδημαϊκού **Ελένης Γλύκατζη – Αρβελέρ**, με την ιδιότητά της και ως Πρέσβειρας της Ελλάδας στη Unicef.

Ξεχωρίζει επίσης *Το ημερολόγιο της ψυχής μου*, η έκθεση φωτογραφίας της **Τίρνεϊ Γκίρον** στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, η οποία συνοδεύεται και από ένα ντοκιμαντέρ για τη ζωή και το έργο της. Από

μοντέλο καταλήγει σε μια εμπορική φωτογράφο και στη συνέχεια σε μία δημιουργό που δεν διστάζει να στρέψει το βλέμμα της προς τη μητέρα της και να αποτυπώσει το σύμπαν μιας γυναίκας που πάσχει από ψυχολογικά προβλήματα. Το μικρό και μεγάλο σύμπαν που δημιουργούν οι άνθρωποι που είναι γύρω μας και μας αγαπούν.

Το 2007 καθιερώνεται επίσης η **ενότητα «Ανθρώπινα Δικαιώματα»** ως μόνιμο τμήμα του Φεστιβάλ. Θέματα που εντάσσονται στο πεδίο του: η πολιτική και κοινωνική ελευθερία, η ελευθερία του λόγου. Οι κατακτήσεις του δυτικού πολιτισμού που αποτελούν ουτοπία σε διάφορα σημεία του πλανήτη, γνωρίζοντας βέβαια ότι και στη Δύση δεν είναι πάντα ατυχήματα.

<p>Διάφορα ακουστικά και κασετόφωνο</p> <p>WEBRADIO</p>	<p>INTERNET ΚΑΙ DOWNLOADS στα 54Mbps!</p>	<p>ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΕΥΣΠΗΡΕΤΗΣΗ</p>	<p>Ναυαρίνο Σ. Γονατά 4 2310 237031</p>	<p>Ευκλείδης Παναγασσολού 18 2310 845163</p>	<p>the web INTERNET & GAMING CENTERS THE ONE AND ONLY</p>
<p>GAMES Η μεγαλύτερη συλλογή ελλην.</p>	<p>ONLINE GAME SERVERS</p>	<p>Notebooks PDAs ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ Printers Scanners Software</p>	<p>Καλιτέρνα Νικολόπου 47 2310 428052</p>	<p>Μαρτίου Δελφών 190 2310 330386</p>	
<p>Εύκολα, γρήγορα και δωρεάν!</p> <p>ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΕΛΩΝ</p>	<p>ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ</p>	<p>Bluetooth Web Cameras Microphones Card Readers</p> <p>MULTIMEDIA</p>	<p>Χαριλάου Παναγασσολού 169 2310 334984</p>	<p>Εόσμος Τσαβόλα 12 2310 703698</p>	
<p>www.theweb.gr www.thegame.gr</p>	<p>ΕΚΠΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ</p>	<p>Ενσωμάτωση CD, DVD στα ψηφιακά σουπ.</p> <p>RECORDINGS</p>	<p>Αγιος Δημήτριος Ζωοδόκου Πηγής 37 6982482069</p>	<p>ΑΘΗΝΑ, ΛΑΡΙΣΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ ΤΡΙΚΑΛΑ, ΚΟΜΟΤΗΝΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΠΑΤΡΑ, ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΕΡΡΕΣ, ΧΑΝΙΑ ΔΡΑΜΑ, ΙΑΝΝΗΝΑ</p>	

ΑΝ ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΤΟΤΕ ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ, ΜΕΣΑ ΣΕ ΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ, ΣΕ ΕΞΙ ΑΙΘΟΥΣΕΣ, ΓΙΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ, ΛΟΙΠΟΝ. ΠΩΣ ΤΙΣ ΜΟΝΤΑΡΕΙ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗ ΔΕΚΑΤΗ, ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΤΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ;

Travelling στο τμήμα «Όψεις του κόσμου».

Και η αφειτηρία του είναι **Στην άκρη του κόσμου**, σε ένα χωριό της δυτικής ακτής της Ισλανδίας, όπου οι σκηνοθέτες Μπέργκοτειν Μπιγιέργκουλφσον και Έργκις Μάγκνουσον φέρνουν στην επιφάνεια την ιστορία του συστηματικού σωματικού και ψυχολογικού βιασμού μιας ομάδας παιδιών σε ένα κρατικό ίδρυμα, μέσα από μαρτυρίες των ίδιων των θυμάτων. Από τους πάγους στην άλλη άκρη, στην έρημο και σε μια κόκκινη πόλη στη Σαχάρα με τοίχους ζωγραφισμένους από τρεις γυναίκες που μιλούν στο φακό της Κάτι Λένα Νντιάγε για τον κόσμο, τη θρησκεία τους και τις σχέσεις τους με το άλλο φύλο, **Περιμένοντας τους άντρες**. Μαζί με τα τρένα που διασχίζουν την Ιταλία από τη μία άκρη στην άλλη, ταξιδεύει και η κάμερα του Πιέτρο Μαρτσέλο, καταγράφοντας σε 57 λεπτά όλα τα διαφορετικά πρόσωπα της γειτονικής χώρας στο **Ταξίδι των γραμμών** που απέσπασε και ειδική μνεία «doc/It» στο Φεστιβάλ Βενετίας. Και πάλι από την Ιταλία, αν η μισή καρδιά της Ανναμαρία Γκαλόνε βρίσκεται εδώ, η άλλη μισή στην Κίνα βρίσκεται, και στην ιστορία μιας νεαρής Κινέζας που έχει προβλήματα με το γάμο της και αναρωτιέται με φόντο το ραγδαία μεταβαλλόμενο περιβάλλον του Πεκίνου τι σημαίνει **Αγάπη και σεξ στην Κίνα**. Στην Κίνα και πάλι, μια οικογένεια διαλύεται

στο **Το παιδί δεν είναι κανενός** του Τσάο Γκαν. Ο πατέρας ξαναπαντρεύεται μια πρώην, η μητέρα κάνει το ίδιο αλλά με γαμπρό το αφεντικό της, και ο γιος ψάχνει την αιτία γι' αυτό το χωρισμό, για να καταλήξει στο ότι μια ιστορική συγκυρία έβαλε κι αυτή το χέρι της. Στην Αλβανία, το διαζύγιο έχει άλλους ρυθμιστικούς κανόνες: όπως εξομολογούνται τρία ζευγάρια στο ντοκιμαντέρ της Αντέλα Πέεβα, το **Διαζύγιο αλλά Αλβανικά** επί καθεστώτος Χότζα αφορούσε υποχρεωτικώς όσους Αλβανούς ήταν παντρεμένοι με ξένες γυναίκες, οι οποίες έπρεπε να απελαθούν –αν δεν συμμορφώνονταν τους περίμενε η φυλακή. Στο **ΑΒΓ Κολομβία**, ο Ενρίκο Κολούζο δείχνει πώς τα παιδιά στην Κολομβία μαθαίνουν μάλλον πρώτα να διαγράφουν ένα κύκλο (αυτόν της βίας) και μετά να συλλαβίζουν την αλφαβήτα. Ένα μικρό κορίτσι που ξέρει να γράφει τ' όνομά του, το «δίνει» σε μια ταινία του Κάζουγια Γιαμαντά από την Ιαπωνία: η **Πούουτσι** συναντά έναν Ιάπωνα εξερευνητή κάπου στη Μογγολία. Από τότε ανανεώνουν το ραντεβού τους σε αραιά χρονικά διαστήματα για πέντε χρόνια, ένα διάστημα κρίσιμο για τους νομάδες της χώρας που βλέπουν στο περιβάλλον τους αλλαγές –οικονομικές και μη. **Ανεβαίνοντας τον Γιανγκτσέ** (το μεγάλο ποτάμι της Κίνας) με κρουαζιερόπλοιο, ο Κινεζοκαναδός σκηνοθέτης Γιουνγκ Τσανγκ καταγράφει εικόνες που μπορεί να μην ξαναδεί, γιατί ο ποταμός θα μεταμορφωθεί για τις ανάγκες του μεγαλύτερου υδροηλεκτρικού εργοστασίου του κόσμου. Η ταινία βραβεύτηκε με το βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ του Βανκούβερ. Στη φεστιβαλική Μέκκα του ανεξάρτητου σινεμά πάντως, το Sundance, ήταν το **Στείλε μια σφαίρα** του Τζέισον Κον που απέσπασε το βραβείο της Κριτικής Επιτροπής, ίσως γιατί συνδέει με ευφάνταστο τρόπο τις ζωές των κατοίκων των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων στη Βρα-

ζιλία που έχουν συνθίσει τις εκρήξεις της βίας. Κάτι τέτοιο, το έχουν αποβάλλει οριστικά οι κρατούμενοι μιας φυλακής της Μαδρίτης που τους **Σεπτέμβρηδες**, όπως μας αφηγείται ο Κάρλας Μπος, διοργανώνουν ένα φεστιβάλ τραγουδιού όπου συμμετέχουν διάφορα ιδρύματα. Σε μια γυναικεία φυλακή στο Ισραήλ όμως, το κλίμα είναι διαφορετικό: η σκηνοθέτις Ναταλί Ασουλίν πλησιάζει τις κρατούμενες που συμμετείχαν σε επιθέσεις αυτοκτονίας και τις βαφτίζει **Νύφες του Αλλάχ** (βραβείο FIPRESCI - Φεστιβάλ Βερολίνου 2007). Και από την άλλη μεριά, στέκονται οι Ισραηλινοί στρατιώτες, πολλοί από τους οποίους ξοδεύουν το επίδομα απολύσεώς τους από το στρατό σε ταξίδια στην Ινδία –άρα και σε ψυχοτρόπα ταξίδια– όπως ισχυρίζεται ο Γιόαβ Σαμίρ στο **Φλιπάρισμά του**. Όλα αυτά, ενώ στη Βαρκελώνη ένας Πακιστανός **Ράφτης** κι ο Ινδός υπάλληλός του κάνουν σαφή στον Όσκαρ Πέρες τη δυσκολία του να είσαι μετανάστης...

01. ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΕΞ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ
02. ΠΕΜΠΤΗ ΝΥΦΗ
03. Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΑΠΟ ΚΑΤΩ
04. Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

01

16

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΕΝΟΣ ΑΘΕΑΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

η γεύση που
παίζει
παντού

Ζείτε έντονα, θέλετε να βρίσκεστε παντού.
Ζείτε δυναμικά, θέλετε να απολαμβάνετε όλες τις
χαρές της ζωής, πάντα και παντού.
Για εσάς που η γεύση παίζει παντού, η ZANAE
προσφέρει μια μεγάλη ποικιλία από εκλεκτά
Ελληνικά πιάτα, φτιαγμένα από αγνές πρώτες
ύλες, νόστιμα και υγιεινά.
ZANAE, η γεύση που παίζει παντού!

Πρόταση σερβιρίσματος: σερβίρετε τα ντολμαδάκια με λωρίδες από κόκκινη
ψητή πιπεριά, δεμένα με φύλλα πράσινου κρεμμυδιού. Γαρνίρετε με άνθο & λεμόνι.

ZANAE
Mediterranean Delicatessen

www.zanae.gr

Close-ups στα «Πορτρέτα: Ανθρώπινες Διαδρομές»:

στο πρόσωπο του Άλεξ (σκηνοθεσία: Αλέξανδρος Παπανικολάου), ενός τετραπληγικού που ετοιμάζεται να λάβει μέρος στους Παραολυμπιακούς της Αθήνας το 2004. Στο πρόσωπο του Μπουρχάν Αμούρ, ενός παραγνωρισμένου πλην σπουδαίου Τούρκου ζωγράφου που είχε ασίγαστο το Πάθος ενός καλλιτέχνη (σκηνοθεσία: Σιμπέλ Μπιλγκίν, Φλόορ Κόσει). Στην Ελλνοσύρια ποιήτρια Ετέλ Αντάν και στις Εξόριστες λέξεις της που γεφυρώνουν δυο κουλτούρες, μέσα από την αλληγογραφία της με τη σκηνοθέτιδα Βουβούλα Σκούρα. Στην επιδραστική χορογράφο σύγχρονου χορού Σάλι Γκρος, της οποίας το μίνιμαλ ύφος ωθεί το δάσκαλο του direct cinema, Άλμπερτ Μείζεελς και τη συνεργάτιδά του, Κρίστεν Νάιτλ, να της προσάψουν τη Χαρά της Ακτινοσπίνας. Στον Άφθαρτο (κατ' ευφημισισμό;) Μπεν Μπιάιερ που προβλήθηκε από μια θανατηφόρο ασθένεια του νευρικού συστήματος και γυρίζει αυτό το φιλμ σαν να κρατάει ένα σπαρακτικό ημερολόγιο. Στη Μαρτσέλα που έχασε την κόρη της (η οποία αυτοκτόνησε), αλλά θέτει ως στόχο της ζωής της τη φροντίδα του διανοητικά καθυστερημένου γιου της (η σκηνοθέτις Χελένα Τρζεστίκοβα προόριζε αυτή τη δουλειά για μια εικοσαετή μελέτη της τσέχικης τηλεόρασης με θέμα την έγγαμη ζωή στην Τσεχία). Στα πρόσωπα μεγάλων Ελλήνων δημιουργών, του Μάνου Χατζιδάκι (Ο καθρέφτης και το μαχαίρι, του Δημήτρη Βερνίκου), του Μιχάλη Κακογιάννη (Μια ζωή, μια εποχή, της Λυδίας Καρρά) και του Νικηφόρου Βρεττάκου (Περιουσιακά στοιχεία, της Αθανασίας Δρακοπούλου). Στη θεία του σκηνοθέτη Ροχίρ Τίμερμανς, που εξαφανίστηκε από προσώπου γης για να ζήσει ως Πέμπτη νύφη δίπλα στον αγαπημένο της, έναν καλλιτέχνη που έχει άλλες τέσσερις συζύγους! Στο ερμαφρόδιτο πρόσωπο κάποιας για την οποία η Γκουέν Χόουερθ θα έλεγε Την ήξερα όταν ήταν αγόρι, δηλαδή πριν κάνει αλλαγή φύλου. Όσο για Το πορτρέτο των Σαμ Ουάγκσταφ και Ρόμπερτ Μαλθροπ, αυτό έχει χρώμα Μαύρο, Άσπρο και Γκρι για να σκιαγραφήσει τη θυελλώδη σχέση του πρώτου, ενός πρωτοπόρου εφόρου μουσείων, με τον δεύτερο, έναν από τους θιασώτες της καλλιτεχνικής σκηνής της Νέας Υόρκης στα '70s.

02

Φλας μπακ στην «Καταγραφή της Μνήμης»:

τα Πουλιά στο βάλτο της Αλίντας Δημητρίου «πετάνε» πίσω στην περίοδο της Κατοχής και της Αντίστασης για να καταδείξουν τον κοινωνικό ρόλο των γυναικών σε αυτή. Το Live and let live του Μανόλη Δημελλά ξανακάνει επίκαιρη τη δολοφονία του πρωθυπουργού της Ν. Αφρικής (και αρχιτέκτονα του απαρτχάιντ), Χέντρικ Φερβούντ, μέσα στο κοινοβούλιο, από έναν Έλληνα που ποτέ δεν δικάστηκε αλλά καταδικάστηκε σε φυλάκιση. Το Ο ουρανός από κάτω μας της Σάρα Σινγκ ανατρέχει στην ιστορία των ινδοπακιστανικών σχέσεων, με αφορμή την πάντα επίκαιρη διαμάχη για το Κασμίρ. Το ντοκιμαντέρ της Ντέμπορα Ντίξον αναρωτιέται τι απέγιναν οι Μάρτυρες ενός κρυφού πολέμου των Η.Π.Α. στο Λάος, οι στρατιώτες που βοήθησαν τη CIA αλλά το έβαλαν στα πόδια μετά την επικράτηση των κομμουνιστών στην περιοχή το 1975. Και για όσους αντέξουν, Τα μικρά «σοκιμαντέρ» του Τσουρισάκι Κιγιοτακά είναι αυτό που δηλώνουν: σοκαριστικά άλμπουμ φωτογραφιών από τον τόπο του εγκλήματος, όπου... «απαθανάτιζονται» πώματα –στα χειρότερα τους!

Jump Cuts στο τμήμα «Ανθρώπινα Δικαιώματα»

–μεταπηδώντας από το ένα σημείο του πλανήτη στο άλλο, η Οικουμενική Διακήρυξη δεν διαβάζεται με τον ίδιο τρόπο... Καμπίγιο ναι, δέχομαι (σκηνοθεσία: Αντρές Ρούβιο) αναφωνούν οι κάτοικοι ενός μικρού χωριού της Ισπανίας, λίγο καιρό μετά την υπερψήφηση του νόμου για τους γάμους ομοφυλόφιλων ζευγαριών από το ισπανικό κοινοβούλιο. Σε ένα άλλο πολιτισμικό πλαίσιο, Η Τζιχάντ του έρωτα του δηλωμένου ομοφυλόφιλου σκηνοθέτη Παρβές Σάρμα εξερευνά τα μονοπάτια του Ισλάμ και της ομοφυλοφιλίας που μοιάζουν να μην τέμνονται ποτέ (κι όμως, τα φαινόμενα απατούν) σε δώδεκα χώρες και εννιά γλώσσες! Το Μην με παρεξηγήσεις (σκηνοθεσία: Αντίνα Πιντιλιέ) έχει ως

03

04

τόπο αναφοράς ένα ψυχιατρείο της Ρουμανίας και καταγράφει τα πηγαδάκια μεταξύ των τροφίμων, ακόμα και στις πιο μικρές τους λεπτομέρειες. Αιμασμένη είναι η γυναίκα στην οποία εσιάζει ο Γκαρντ Αλεξάντερ Αντρέασεν, μια Πακιστανή που βιάστηκε δημοσίως παρουσία εκατό και πλέον ατόμων, και αποφασίζει να κινησει την υπόθεση δικαστικά. Η Πέτρινη σιωπή του Κριστόφ Κοποϊνσκι μιλά δυνατά, μέσα από τις φωνές ενός ζευγαριού που εξιχνιάζει το λιθοβολισμό (μέχρι θανάτου) μιας γυναίκας στο Βόρειο Αφγανιστάν, από τους συγχωριανούς της που τη θεώρησαν ύποπτη για μοικεία. Η σπηλιά της Μαρίας της Μπουτίνα Κανάαν Χούρι αγωνιά για τις γυναίκες στην πατρίδα της, την Παλαιστίνη, που είναι τα κύρια θύματα των εγκλημάτων τιμής. Άλλη μια Κληρονομιά Βίας, αυτή των Λίλι και Λιάντερ, ξεκινά από μια υπόθεση δολοφονίας στις αρχές του αιώνα και πηγαίνει προς τα πίσω ξετυλίγοντας ένα κουβάρι φοβερών μυστικών που αναζωπύρωσαν το μίσος ανάμεσα σε μια λευκή και μια μαύρη (ευρύτερη) οικογένεια. Σκηνοθετεί ο Τζέφρι

Μόργκαν. Από τους μαύρους της Αμερικής στους μαύρους της Αφρικής, που είτε μαζεύουν ζαχαροκάλαμα για να πουλήσουν προϊόντα στους τουρίστες που παραθερίζουν λίγα χιλιόμετρα μακριά (Η τιμή της ζάχαρης, του Μπιλ Χέινι) είτε περπατούν χιλιάδες χιλιόμετρα στο δρόμο για την Ευρώπη (Παράδεισος - Τρία ταξίδια στον κόσμο μας, της Ελίνα Χίρβονεν). Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, ο Μαρκ Έβανς διερευνά με πρωτότυπο τρόπο την υπόθεση του γνωστού θανατοποινίτη Μουμιά Αμπού - Τζαμάλ στο Στη Φυλακή όλη μου τη ζωή. Από τις φυλακές, τέλος, ξεκινά και η Τίφανι Μπερνς που αξιολογεί τη μέθοδο Μίστερ Μπιγκ που εφαρμόζει η канаδική αστυνομία, συλλαμβάνοντας κακοποιούς που αδυνατούν να πιάσουν, με σκηνοθετημένη εξαπάτησή τους! Η καλύτερη ταινία του τμήματος θα βραβευτεί από τη Διεθνή Αμνηστία.

MEDIA

το πρόγραμμα για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής
οπτικοακουστικής βιομηχανίας

- ανάπτυξη σχεδίων παραγωγής ■ κατάρτιση επαγγελματιών
- διανομή ■ προώθηση (αγορές-φεστιβάλ)
- πιλοτικά σχέδια ■ i2i audiovisual

MEDIA Desk Hellas
Το Ελληνικό Γραφείο του Προγράμματος MEDIA
Φραγκούδη 11 & Αλ. Πάντου, Καλλιθέα 10163
Τ. 210 7254056-7, F. 210 7254058, info@mediadesk.gr
www.mediadesk.gr

TRUTH'S KEEPER

“WE STARTED AN INTERNATIONAL FESTIVAL BECAUSE WE WANTED TO OPEN WINDOWS TO EVERY CORNER OF THE PLANET –AND BECAUSE WE WANTED EVERYONE ELSE TO BE ABLE TO SEE US”, STATES DIMITRI EIPIDES, THE THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL FOUNDER AND ARTISTIC DIRECTOR. FROM INSIDE THE DARKNESS OF ITS SCREENING ROOMS THE TDF REACHES FAR, TO THE BIG & LOUD AND TO THE SMALL & QUIET STORIES OF THE WORLD, AS CAN ATTEST THE 35.000-STRONG AUDIENCE OF LAST YEAR’S EVENT. IN 2008, WITH 160 FILMS BY DIRECTORS FROM ALL OVER THE WORLD, THE TDF CELEBRATES ITS 10TH YEAR, HAVING EVOLVED INTO AN ESSENTIAL CINEMATIC AND SOCIAL EXPERIENCE FOR VIEWERS AND INDUSTRY PROFESSIONALS ALIKE & HAVING PRECISELY CAUGHT THE SURF OF THE TECHNOLOGICAL CHANGES THAT MADE THE DOCUMENTARY’S LIFE EASIER FOR GOOD. OVER THE YEARS THE TDF’S EXTENDED FAMILY HAS INCLUDED BARBARA KOPPLE, STEFAN JARL, MOHSEN MAKHMALBAF AND ALBERT MAYSLES, WHO SAID, “DOCUMENTARY FILMMAKING IS UNCONTROLLABLE CINEMA”. UNCONTROLLABLE, DISOBEDIENT, UNCONTAINABLE, IRREPRESSIBLE CINEMA.

[01] OPENING NIGHT

A documentary about a remarkable man will be screened for the first time after the TDF Opening Ceremony on the 7th of March at 20.30 at the Olympion Theatre. **My Life and Times – Michael Cacoyannis**, directed by Lydia Carras, crosses the threshold of the Greek film and theatre director’s apartment and enters his world through his own voice and recollections —as well as the voices and narrations of many famous others. The film offers insight into a prolific, unique career that turned myth into contemporary material and reality into myth. After the screening and on the 5th floor of the Olympion building, the Opening Party will signal, in the liveliest of manners, the beginning of the Festival and of 9 more days of films, discussions both formal and informal, Masterclasses and workshops, concerts and industry deal-making.

[02] REALITY, PHOTOGRAPHED

On Saturday the 9th of March at 19.00, the Thessaloniki Museum of Photography will welcome the public to the opening of 2 photographic exhibitions, both of which are marked by their commitment to represent the reality of plagued people and areas of our world. **One Second of Silence** is journalist Sotiris Danezis’ stills documentation of his travels and adventures with the crew of the **War Zone** documentary series (this year’s Greek Tribute); amongst the “evidence”, an adolescent boy kept in an El Salvador prison and an American soldier lighting a cigarette in Afghanistan after the execution of a Taliban soldier. The **Rebuilding Afghanistan** exhibition, organized under the auspices of the Canadian Embassy, provides a photographic record of the reconstruction efforts in Afghanistan organized by the Canadian Government as part of a NATO-led mission.

MUSIC ON THE WATERFRONT

The 10th of March is Ash Monday and the TDF is celebrating its 10th birthday by partying according to the customs of the day. In the Port space and outside Warehouse C, balloons and traditional kites will look on as the Festival’s guests enjoy the Greek feast, birthday cake and folk music, as well as a dj set by musical expert Leonidas Antonopoulos. Antonopoulos, who has traveled all over the planet with the “Musicians of the World” series, will present a Workshop on the much-loved subject of music and documentaries at the John Cassavetes Theatre (Warehouse A, Port) on Sunday, 09/03, from 11.00 to 13.00.

02

03

[03] CREATIVE THINKERS

This year’s tributes bring to Thessaloniki American directing duo Joe Berlinger and Bruce Sinofsky whose company, Creative Thinking, is behind such extraordinary films as **Brother’s Keeper**, **Paradise Lost** and **Metallica: Some Kind of Monster**, as well as Finnish director and DocPoint Festival founder Arto Halonen. The latter, an unwavering, astute humanitarian filmmaker will present his latest film, **Shadow of the Holy Book**, and many of his others along with it.

A FEW LAST TIDBITS

The International Doc Market, where deals happen that take documentaries to faraway places, is housed for the first time at the Electra Palace Hotel, giving industry professionals more space and booths for private viewing of the 450 Market films. The Electra hotel will also be the home of the “Just Talking” sessions, where filmmakers meet informally and exchange views daily from 16.00 to 17.00, followed by the TDF’s “Happy Hour”, which makes everyone happy. We wish you a Merry Festival.

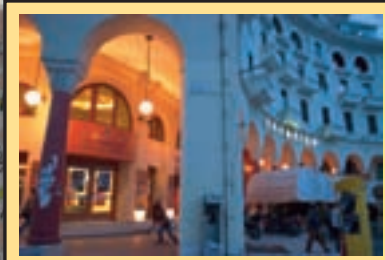
01

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

OS3
www.OS3.gr

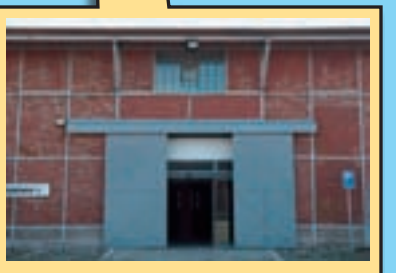
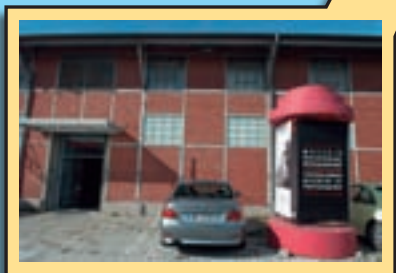
ΑΘΗΝΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ: ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 38 & ΚΑΛΛΙΡΟΗΣ 2, ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ
ΤΗΛ.: 210 92.39.550 - EMAIL: info@os3.gr
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΗΛ.: 2310 917.277 - EMAIL: os3@hol.gr

Γιορτάστε τα κούλουμα μαζί μας!
 Την Καθαρή Δευτέρα, στον υπαίθριο χώρο του Λιμανιού, στις 12 το μεσημέρι, λαγάνες, νποτίσιμες λιχουδιές, τα Χάλκινα της Γουμένισσας, οι μουσικές του Λεωνίδα Αντωνόπουλου και οι χαρταετοί του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ σας περιμένουν. Μην το χάσετε.

Οι χώροι του 10ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

- 01** **Κινηματογράφοι Ολύμπιον-Παύλος Ζάννας**
 Πλατεία Αριστοτέλους 10, τηλ 2310 378400
 Προβολές ταινιών
- 02** **Electra Palace Hotel**
 Πλατεία Αριστοτέλους 9, τηλ 2310 294000
 Doc Market / Just Talking / Happy Hour
- 03** **Αποθήκη 1**
 • Αίθουσα Σταύρος Τορνές
 • Αίθουσα Τζον Κασσαβέτης
 Προβολές ταινιών
- 04** **Αποθήκη Δ**
 • Αίθουσα Φρίντα Λιάππα
 • Αίθουσα Τώνια Μαρκετιάκη
 Προβολές ταινιών
- 05** **Αποθήκη Γ**
 Συναυλία "The Concretes" (12/3, 22:00)
- 06** **Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης**
 Λιμάνι Θεσσαλονίκης, τηλ. 2310 566716
 Εκθέσεις φωτογραφίας
- 07** **Santé**
 Καποδιστρίου 3, τηλ. 2310 510008
 Πάρτυ λήξης

ΡΑΚΟΡ, ΣΙΝΚΛΕΡ, ΤΡ
ΣΕΚΑΝΣ, ΠΟΣΤ, ΤΡ
ΖΟΥΜ, ΓΚΡΟ ΠΛΑΜ
ΒΕΡΤΙΚΑΛ, ΣΟΥΠΕΡ
ΜΟΤΕΡ, ΡΕΛΑΝΤΙ,
ΤΕΛΕΣΙΝΕ, ΠΟΖΙΤΙΦ
ΝΤΕΚΟΥΠΑΣ, ΚΑΣΤ
ΡΕΦΛΕΚΤΕΡ, ΦΛΑΣ
ΚΟΠΙΑ ΖΕΡΟ, ΝΕΤ,

κινηματογράφος σε απλά ελληνικά

**Η ΕΡΤ στηρίζει
το δημιουργό,
επενδύει
στον πολιτισμό.**

ΕΙΚΟΝΕΣ
21ου
ΔΑΦΝΑ
7-16 ΜΑΡΤΙΟΥ
**10^ο Φεστιβάλ
Ντοκιμαντέρ
Θεσσαλονίκης**

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

